32e jaar. — Nr 156. Dinsdag 29 december 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **25** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 29 DECEMBER.

Nieuwjaarsgiften aan Z. H. Leo XIII.

Wij herinneren dat de onderschrijvingen voor de pauselijke Nieuwjaarsgiften te rekenen van heden geopend zijn. Wij zullen de eerste lijst in den *Postrijder* van aanstaande zaterdag afkondigen.

De *Union libérale* had voorstellen van verzoening gedaan aan de *Association libérale* van Brussel. Deze leste heeft geantwoord : « eerst uweschulden betalen. »

Zoo besliste het algemeen komiteit, op het advies van M. Paul Janson. De *Association* wil de beurs niet openmaken ; maar ze zou toch willen.. verzoenen.

L'Etoile zelve bekent dat de maatregel door generaal Pontus genomen, namelijk de vrijwilligers met premie slechts 28 maanden zouden dienen, reeds goede vruchten draagt. Er komen veel vrijwilligers op. In zeker regiment boden er zich 52 op éénen dag aan. Des te beter... Nieuand gedwongen soldaat !

Eene depeche uit Brussel aan een paryzer blad gericht, wil weten dat Stanley binnen kort naar Congo zou terugkeeren, en waarschijnlijk tot gouverneur van deze landstreek zal wordengenoemd.

Men schrijft uit Maeseyck :
Onze volksvertegenwoordiger en oud-minister, M. P. Cornesse, is tot grootlint van he pauselijk orde van Gregorius den Groote benoend.

Een koninklijk besluit van den 26 december verleent een subsidie van 575 fr. aan het kerkbestuur van Vliermael-Roodt voor werken uit te voeren aan het kerkgebouw.

De *Postrijder* zal toekomende donderdag niet verschijnen. Het eerstvolgende nummer zal aanstaande zaterdag uitkomen.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

Donderdag namiddag heeft een jongeling op den hoek der Braemt- en Oogstraten, twee revolverschoten gelost op een meisje dat hare betrekkingen met hem afgebroken had. Meenende dat hij haar gedood had, heeft hij een derde schot in zijnen mond gelost en viel dood neder. Het meisje is erg gewond naar hare woning gebracht.

— In den *Entrepôt* is eene kist die stukken vuurwerk, bengaalsch vuur, enz. bevatte ontploft en vernield. Gelukkig had de kontroleur, wantrouwig geworden door den zonderlingen naam die op den vrachtbrief stond, de kist op de binnenplaats op de kasseien doen zetten.

— Eene eeuwelinge. — Heel de stad Lokeren, rijk en arm, oud en jong, heeft zaerdag den honderdsten verjaardag gevierd van madame weduwe Vermeere-Vyt. Zij werd den 24 december 1785 geboren. De straten waren bevlagd en versierd en er stonden op vele plaatsen triumfbogen, gelijk voor de intrede eener vorstin. De gevierde eeuwelinge is te midden der opgetogen menigte naar de kerk en naar het stadhuis en van daar wederom naar hare woning gevoerd. Van 1 uur's morgens heeft madame Vermeere-Vyt de gelukwenschen en eerbewijzen ontvangen, zonder meer vermoeid te zijn dan een persoon in de volle fleur der jaren zou geweest zijn. In de kerk zatte zij tusschen haren zoon en hare dochter. Op het stadhuis is zij, na de trappen opgegaan te zijn, op den stoep blijven staan, om de menigte hwallig te groeten. Op het stadhuis toonde de burgemeester haar de bladzijde van het register waar hare geboorte is ingeschreven en geestig zegde zij dat zij zich niets herinnerde van den dag waarop die inschrijving werd gedaan en zij vroeg om in te mogen haar handteeken zetten op de plats waar zij over honderd jaar nog niet kon doen.

De stad heeft haar eenedoosmet zilveren lepels en vorken geschonken. « Oh zegde zij, dat is schoon, maar dat is voor de euwigheid ! »

Zij antwoordde geestig op de gelukwenschen en zij gaf aan iedereen de hand. Een kind heeft haar eene kroon gegeven na eene dicht gelezen te hebben. De eeuwelinge heeft het stadhuis verlaten aan den arm van den heer burgemeester Ch. Van Beuckel, en van den heer schepen Aelterman. Al de aanwezigen hadden de traren in de oogen.

De eeuwelinge is in rijtuig gevolgd van talrijke anderen, door de voornaamste straten der stad gereden, te midden der toejuichingen van de menigte.

De familie is vervolgens aan een feestmaal vergaderd. Er is op de gezondheid van den koning gedronken en de gevierde heeft gevraagd om het aan den koning te laten weten. Men heeft een telegram aan den koning gezonden en Z. M. heeft een telegram van gelukwensching aan de jubelarisse gezonden.

Mad. Vermeere-Vyt is een zeer klein vrouwtje ; zij is niet mager ondanks haren ouderdom. Hare oogen schitteren en zij spreekt klaar en duidelijk. Zij gaat nog niet gebogen. Haar haar is wit. Tot nu toe buigt zij nog niet. Zij droeg op haar eeuwfeest een zwart zijden kleed met zwarte kanten versierd, zwarte handschoenen en eene witte muts bedekt met een zwart floers. Zij lacht gestadig. Voor het *Hôtel du Mirroir* heeft men eene schilderzing gesteld, waar zij afgebeeld is lachende met pietje de Dood, die zich opgehangen heeft uit wanhoop omdat hij madame Vermeere niet kan meekrijgen naar de eeuwigheid.

Er waren verscheidene opschriften aan de huizen te lezen.

's Avonds is heel de stad verlicht geweest. Voegen wij er nog bij dat mad. Vermeere-Vyt nog elken avond haar kaartpartijtje doet. Niemand heeft het haar nog kunnen beletten alle dagen zelve in den kelder om het bier te gaan voor het middagmaal. Zij breidt nog en leest alle dagen haar dagblad. Kortom, het is een oprecht verschijnsel en de jongen lieden die haar gezien hebben den dag van haar eeuwfeest zullen er later als zij zelven oud zijn, van vertellen als van eene verkwikkende herinnering, bekwaam om hen een oogenblik te verjongen.

— 't Kint. — Na 9 jaren en eenige maanden heeft de millioenman de grendels der gevangenis voor zich zien wegschuiven en is hij, zooals wij reeds zegden, naar het arresthuis overgebracht, waar hij op zes maanden tijd, nog 45,000 fr. moet ellen maken...

De nietige gevangeniesrups is verdwenen en als eene schoone brusselsche vlinder, in kleeren naar de leste mode, is hij naar zijn nieuw verl lijf vertrokken. De kleermaker, die in den tijd zijner glorie voor hem werkte, heeft hem een volledig kostuum bezorgd.

't Kint is, zooals alle gevangenen bij zijne intreê en bij zijnen uitgang in de gevangenis gewogen. Hij is 3 kilo verzwaard.

Toen heeft men hem de juweelen teruggegeven, die hij op 't oogenblik zijner aanhouding droeg. Den ring zijner moeder, welke er bij was, bracht hij koortsachtig aan zijne lippen.

Hij heeft het personeel der gevangenis bedankt voor de zorgen ten zijnen opzichte. Hij van zijnen kant, heeft ook nooit reden tot klagen gegeven.

In de griffie bemerkte hij de portretten van de aartshertogen Rudolf en Stefanie. Geestig willende zijn, vroeg hij of dat de portretten van 't Kint en Lolo waren.

Hij vroeg om in zijn nieuw verblijf op pistool te mogen zitten. Dit werd hem geweigerd. Echter heeft men hem toegelaten zijn eetmaal van buiten de gevangenis te doen komen.

Zijne overbrengst van de eene gevangenis naar de andere heeft eene tamelijk grooten oploop te weeg gebracht en nog spreekt men aanhoudend van hem.

— Men schrijft uit Gent :

De luitenant Vandevelde, uit Congoland terug gekomen, is reeds in zoover van de afrikaansche koorts genezen, dat hij wandelingen in de stad doet. Hij is bijna altijd vergezeld van het Congolandsche prinsken, dat hij heeft medegebracht en wiemen hier eene zeer lieve fluweelen kleeding heeft gemaakt. Het Congolanderken leert fransch en wanneer hij wat vorderingen in die taal zal gemaakthebben, zal hij in een belgisch onderwijsgestichtworden geplaatst, alwaar hij zal opgevoed en onderwezen worden, om later in zijn land nuttig zijne kennissen tot het beschavingswerk te kunnen bijdragen.

— Een winkel van oude voorwerpen, op den steenweg van Ninove, te Molenbeek, telt onder zijne kakanten veel buitenlieden. Maandag namiddag bood zich een burgemeester van een dorp, gelegen op de baan van Brussel naar Ninove, bij dien handelaar aan om eenen onden revolver te koopen. De handelaar toonde hem eenen revolver en om te bewijzen dat het mekanism in goeden staat was stak hij den arm vooruit en liet den haan vallen, niet wetende dat het wapen geladen was. Het schot kwam de en de kogel vloog door het hoofd der winkelvrouw en droeg in het rijtuig van den burgemeester, dat voor de deur stond. De handelaar snelde naar buiten om te zien of niemand getroffen was. De kogel was tusschen de hoofden van twee personen gedrongen, die aan de vitrine stonden.

Eene samenscheling had natuurlijk plaats voor den winkel en de policie kwam zich met de zaak bemoeien. Zij trof den burgemeester in het bezit van den revolver, dien hij dadelijk gekocht had. De buitenburgemeester was verplicht de agenten naar 't policiebureel te volgen waar men tegen hem proces-verbaal opmaakte voor het dragen van verboden wapens.

— Men schrijft uit Bergen :

De machinist van de koolmijn *St-Placide* veroorzaakte dinsdag in een oogenblik van verstrooiing, een erg ongeluk. De ophaalbak kwam naar boven met twee werklieden en de machinist verwaarloosde op tijd te stoppen, zoodat de werklieden met eenen vreeselijken schok tot tegen de katrol geworpen en ernstig gekwetst werden. De man die door onachtzaamheid dit ongeluk veroorzaakte, vreezende voor de verantwoordelijkheid die op hem drukt, liep van zijnen post weg en ging zich op den zolder zijner woning verbangen.

— Men schrijft uit Verviers :

Een oud-strijder van 1830 is dezer dagen op zonderlinge wijze overleden. Eene jonge boterverkoopster van Dalhem ging met hare kar naar Raltive en laadde onderweg den 80jarigen Keyeux op, die denzelden weg moest gaan. Onder het rijden werd hij ongeslelijk en eer zij de eerste huizen van Julemont bereikt hadden was hij dood.

∴ Jonker Halverzes zijn kleermakerbracht hem over tijd zijne rekening. — Maar, vriend, riep hij uit, dat is de helft te duur ! — Ik kan het niet minder doen, sprak de kleermaker ; er zijn te veel slechte betaalers. De eene helft moet vergoeden betgeen de andere schuldig blijft. — Ha, zei Halverzes, als het zoo is, reken mij da maar bij de andere helft.

∴ De zoon van VanGeenwen werd in de school ondervraagd. — Zeg eens, vriendje, sprak de schoolmeester, weet gij wat recht en onrecht is ? — Neen, zegt de kleine Van Geenwen. — Ge moet dat toch weten, manneken. Ik zal het u eens op eene andere manier vragen. Bij voorbeeld. Piet heeft eenen koek van zijne moeder gekregen en gij pakt hem af ; wat doet gij dan ? — Dan eet ik hem op, antwoordde de kleine.

∴ Kom nog eens hier, jongen, zoo sprak de schoolmeester voort, kunt gij mij zeggen hoeveel vingeren gij aan beide handen en hoeveel teenen aan beide voeten hebt. — Aan mijne handen heb ik tien vingeren ; maar mijne teenen kan ik u niet tellen, omdat ik laarzen aan heb.

∴ Men zegt dat er, in het vel van eenen mensch 2,500,000 zweetgaatjens zijn — Hoe is het mogelijk, riep Schawie uit, dat hij dan nie t door zijn vel valt ?

BUITENLAND.

Frankryk.

Dezer dagen is in Frankryk eene hoeveelheid ouden wijn verkocht, die een goed sommeke heeft opgebracht. Voor Château-Lafitte van 1884 werd 51 fr. per flesch betaald, dito van 1845, 61 fr. en 21 flesschen van het vermaarde jaar 1811, het zoogenaamde komeetjaar, werden toegewezen tot 2541 fr. per flesch.

DRAMA IN HET HOTEL-DIEU.

Een drama heeft zaterdag laatsleden onder het personeel van het *Hotel-Dieu*, te Lyon eene groote opschudding te weeg gebracht.

Zekere Racca, schoenmaker, brak over eenige dagen zijn been en werd naar gemeld gasthuis gebracht.

Hij werd er zooals al de lijders, het voorwerp der grootste bezorgdheid.

De Zusters, die 's nachts hebben gewaakt, brengen elken morgend een bezoek aan de zieken om zich te verzekeren of er hun niets ontbreekt, of hun toestand verslecht of verbeterd is.

Zaterdag morgend vervulde zuster Pérard dien plicht als naar gewoonte. Wanneer zij aan het bed van Racca was gekomen, nam deze een mes onder zijne beddelakens en trof er zijne weldoenster mee.

Het lemmer doorsneed het aangezicht der zuster en liet er eene wonde na van de rechteroog naar de kin.

Op het moordgeroep der Zuster schoten onmiddelijk verscheidene zieken toe en een Italiaan zou Racca een slecht oogenblik hebben doen beleven, hadden zijne gezellen hem zulks niet belet.

De wonde der Zuster is niet gevaarlijk ; de genezing zal spoedig zijn, doch zij zal er voor altijd een litteken van bewaren. Racca werd in eene andere zaal opgesloten.

China.

BELGISCHE MISSIONNARISSEN.

Men schrijft uit Sanghai, den 11 november :

Ik heb het genoegen u de aankomst in China te melden van de zeer eerw. heeren De Beule, Ridant Verstrepen, Rubens en Terlinks, die op 25 september het klooster van Scheut hebben verlaten, en op 5 november met de fransche paketboot *Pei-ho*, hier zijn toegekomen.

De eerw. hh. De Beule en Ridant zijn onmiddelijk naar Newchwang (Manchourie) vertrokken, en vandaar zullen zij zich begeven naar Pei-tse-shanhon (Kwan-Tong) waar zij Mgr Rutjes zullen vinden.

De eerw. hh. Rubens, Verstrepen en Terlinks zijn vertrokken naar Tien-Tsin (Pechili), vanwaar zij den weg naar Peking zullen inslaan om zich vervolgens te Si-wang-tse, bij Mgr Backo te gaan aansluiten.

Politiek overzicht.

M. Jules Grevy is door de nationale vergadering van Frankryk als voorzitter der republiek herkozen voor eene tijdruimte van zeven jaren die aanvang zullen nemen den 31 januari.

M. Grevy heeft bekomen 457 stemmen op 592 stemmers ; de meerderheid was 429 zoo dat hij 28 stemmen boven het vereischt getal bekomen heeft.

—

DE AANVAARDING DER KREDIETEN VOOR TONGKIN.

De fransche Kamer der afgevaardigden heeft de kredieten voor Tongkin aanvaard, na eene langdurige en woedige zitting, die tot in den nacht duurde. De meerderheid, ten voordeele der voorstellen van de regeering, was echter maar klein. De 50 millioen, voor het onderhoud der troepen gevraagd, werden aangenomen met 275 stemmen tegen 267 ; de andere kapittels werden aanvaard met het opheffen der hand ; het geheele werd aanvaard met 274 stemmen tegen 270, onder het geroep van het midden : Leve de republiek !

De voornaamste sprekers waren generaal Campenon, minister van oorlog, en de heer Clemenceau de hoofdman der radicalen. Generaal Campenon was zeer welsprekend, hij verzette zich krachtdadig tegen de ontruiming en trachtte te bewijzen, dat de nationale verdediging in niet het minste gevaar was gebracht door het zenden van troepen naar Tongkin. De ontruiming, zegde hij, ware voor het tegenwoordige het sein eener bloedige en onverbiddelijke terugwerking tegen de inlanders, die ons ondersteund hebben, en voor het toekomende het zekere verlies van Cochinchina.

Wat mij betreft, riep hij ten slotte uit, ik, republiekein, zal mij nooit aansluiten bij eene daad, zoo dikwijls aan het keizerrijk verweten ; nooit zal ik generaal de Courcy, die ik hier dek met gansch mijne verantwoordelijkheid, het bevel zenden om Tongkin te ontruimen, neen, nooit !

De heer Clemenceau vatte samen wat door vorige sprekers reeds ten voordeele der ontruiming was ingebracht. Volgens hem werd de ontruiming door het algemeen belang geeischt.

—

OPENING DER SPAANSCHE CORTES.

Die opening heeft zaterdag, volgens men uit Madrid bericht, met groote plechtigheid plaats gehad, in den Senaat met eene redevoering van maarschalk Campos en in het Congres met eene redevoering van den heer Canovas. Die twee redevoeringen maakten eenen diepen indruk, tengevolge der ernstige bekommernissen, die zij veropenbaarden. Zij deden eenen dringenden oproep tot de eendracht en de tucht der monarchieke partijen om de regeeringsloosheid en den burgeroorlog af te keeren en de rechten te verdedigen van het regentschap en der grondwettige wettelijkheid tegen gevaren, die zich zouden opdoen. De heer Canovas deed vooral krachtdadige woorden hooren, om het regentschap en de handhaving der rust aan te bevelen.

De heer Canovas werd voorzitter van het Congres gekozen met 222 stemmen tegen 112, gegeven aan den heer Robledo.

—

KONINGIN CHRISTINA. — PLECHTIGE EEDAFLEGGING.

Koningin Maria-Christina, regentes geworden door den dood van koning Alfonso XII en de minderjarigheid der infante, zal, voor de Cortes, plechtig den eed alleggen, waardoor zij zich verbindt getrouw te zijn aan de kroon, aan de grondwet en aan de wetten van het spaansche koninkrijk.

Deze indrukwekkende plechtigheid zal op de volgende manier plaats hebben :

De jeugdige koningin, vergezeld van de infante de koninklijke familie en de eeredamesin grooten rouw van het hof, zal het koninklijk paleis verlaten en zich in gesloten rijtuigen naar de zaal der zittingen van het kongres begeven.

Deze zaal zal met zwarte drapperijen behangen worden, zooals de kerk het was den dag der lijkplechtigheden. Het diplomatisch korps, alsook de burgerlijke en militaire notabiliteiten, zullen plaats nemen in de tribunen, welke aan beide kanten zullen worden opgericht.

De voorzitters en ondervoorzitters van den Senaat en der Cortes zullen de koningin boven aan den trap afwachten, dichtbij de groote deur, die tot de kongreszaal geleidt.

Wanneer Hare Majesteit in de zaal zal aankomen, zullen de Senateurs en Afgevaardigden rechtstaan ; de voorzitter alleen zal blijven zitten.

De regentes zal alsdan voor een kruisbeeld neerknielen, de handen op het Evangelie leggen, en de volgende woorden uitspreken :

« Ik zweer voor God en de HH. Evangelien, getrouw te zijn aan de erfgenaam der Kroon en de grondwet en de wetten te verdedigen. Dat God mij helpe, dat Hij mijn verdediger zij, indien ik op loyale manier mijnen eed gestand ben ; dat Hij mij rekening vrage, indien ik er aan te kort kom. »

Wanneer de koningin dezen plechtigen eed zal hebben gedaan, zal de voorzitter rechtstaan en roepen : « Leve de koningin-regentes ! »

De leden der Cortes zullen dien kreet herhalen en het bureel zal vervolgens Hare Majesteit tot aan heur rijtuig geleiden.

Moge die kreet door geheel Spanje worden herhaald en aan dit land eene lange reeks van rustige en voorspoedige jaren verzekeren.

De plechtigheid der eedaflegging werd op 31 december aanstaande vastgesteld.